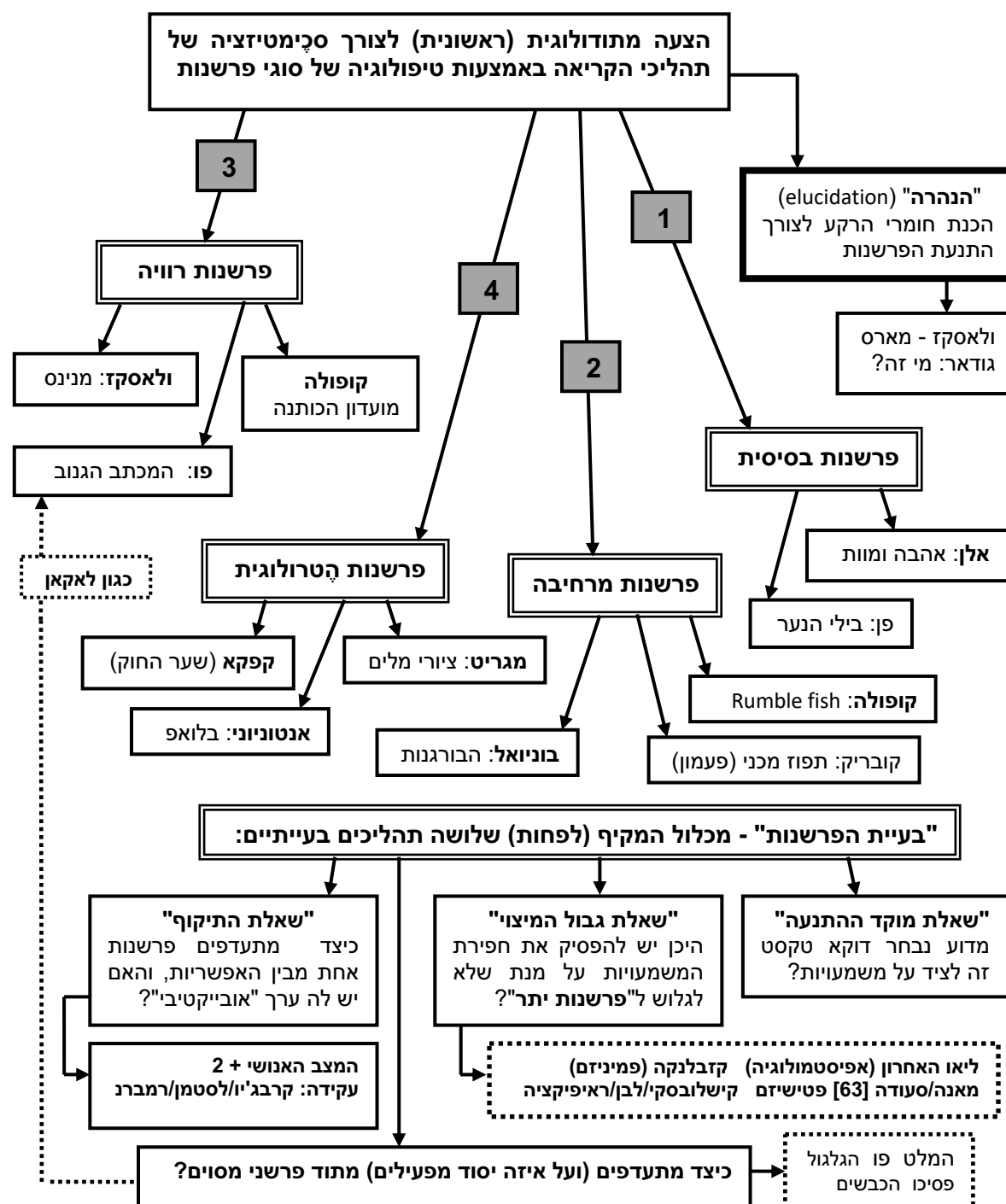

אונ' תל אביב	סדרת הדקאן	איקרוס	3	טיפולוגיה של סוגי פרשנות	אונגר	2010
--------------	------------	--------	---	--------------------------	-------	------

הבהרות: שלב ה"הנהרה" מתנה את הפרשנות (אך אינו חלק ממנה) על-ידי חילוצם וחשיפתם של חומרי-מידע רלבנטיים. אני מבדל סוגי פרשנות על גבי שני צירים: [א] זמניות הקודיפיקציה [ב] ריחוק המסקנות הפרשניות מהבסיס.

ה"בסיסית" (אלמנטרית) - הקודיפיקציה מובנית-טקסט (כמרכיב אינטגרלי במערך התרבות המידי) והמסקנות מתבקשות.

ה"מרחיבה" (אדיטיבית) - מחלצת מסקנות "תאורטיות" או פרדיגמות רחבות, שכדי להפיקן צריך לטפס ממרכיבי הבסיס הסמנטיים לרמת תשמע גבוהה יותר (אלגוריציה, הכללות וגו') (זהו נתיב הפרשנות הרווח ביותר).

ה"רוויה" (טרנספורמטיבית) מציגה סף גבולי של פרשנות ואני מבחין בין שלושה זנים. [א] על-יסוד מורכבות טקסטואלית (מניס) [ב] בשל מידת הריחוק מטקסט הבסיס (קופולה) [ג] משום שהפירוש מיישם מתוד ספציפית (המתחרה במתודים אחרים, כגון הפירוש הפרוידיאני ל"אדיפוס" ו"המלט", הפירוש של בארת ל"סרזין" של בלזק, או הפירוש הלאקאניאני לספור של פן).

ה"הרטולוגית" - הפירוש מתפרק אגב בנייתו עקב סתירות אינהרנטיות, וטקסט-הבסיס עובר "דקונסטרוקציה" - מצב שמעודד מודעות "חתרנית" כלפי עצם תהליך הקריאה (ומסקנות אפיסטמיות בהתאם). (רוב ספורי קפקא בנוים כך, והסיום של "בלואפ").